

opnå de nødvendige penge til livets opretholdelse for derefter at drive og sløse tiden bort. De senere års udvikling, hvorefter den almindelige alder for skoleophøret forhøjes, vil sikkert inden for en overskuelig fremtid medføre, at 18 års-ungarbejdergrænsen på arbejdsmarkedet også bliver forhøjet. Så længe dette ikke er sket, og så længe Folketinget vitterlig opretholder et alvorligt ungdomsarbejdsløshedsproblem, har forslagsstillerne været betænkelige ved at sætte grænsen højere end de 18 år, hvor forældreforsorgelsespligten normalt ophører. Men ordningen må følges nøje med henblik på, om den for de unge skal revideres ved indførelse af særlige spærregler.

7) Fremskridtsgruppen har drøftet, om der – bl.a. som følge af statsfinansernes elendige stilling – skulle indføres en selvforsikringsregel. For eksempel 5 karensdage i hver 6 måneders periode.

I mange tilfælde er arbejdsløshed jo ikke så slem i den første tid. For nogle endda et kærkomment pusterum at få hele dagen til egen rådighed. Først når arbejdsløsheden har stået på i nogen tid, bliver den virkelig forbandet og sløvende og karakternedbrydende. For de husstande, hvor der virkelig indtræder (uforskyldte) økonomiske katastrofer, hjælper det almindelige sociale sikringsnet.

Skulle lovforslagets selvkontrollerende, administrationsbefriende effekt ikke sættes over styr, måtte en karensdagsregel nok udformes sådan, at vedkommende i karensperioden skulle stille sin arbejdskraft til det offentlige rådighed. Dette ville givetvis i gameltænkernes propaganda mod at indføre noget nyt blive udnyttet til påstand om, at man vil have de svage i samfundet til at trælle uden løn. Selv om den slags betragtninger stort set ville være udslag af manglende forståelse og/eller ond vilje, har forslagsstillerne dog endt deres overvejelser på dette punkt med i første omgang at ville se tiden an, hvordan nyordningen kommer til at virke, uden at den besværes af en karensdagsregel. Lovforslagets fordele over for uddannelsessøgende, hjemmearbejdende husmødre osv. ville også blive væsentligt beskåret, hvis det skulle tynge af karensdagsregler.

Til § 1, stk. 2

Der stilles forskellige krav, som umiddelbart vil være opfyldt af næsten alle, der melder sig (dansk bopæl, eventuelt dansk indfødsret, fritstående i forhold til visse arbejdskampe, aldersgrænser). Opdages det, at en dagpengesøgende ikke opfylder disse vilkår, bortvises han og kan ikke få betaling for det arbejde, han har udført, før opdagelsen sker. Derimod skal der ikke ske nogen forudgående systematisk kontrol af, om betingelserne er opfyldt. Slipper den pågældende derefter godt fra at få dagpengebeløbet udbe-

talt, uanset at han ikke opfylder betingelserne herfor, må hovedreglen være, at tilbagebetaling ikke skal ske, og den skal alene fraviges i de forsvindende få tilfælde, hvor det ligger aldeles klart, at der er udvist så grove og stødende forhold, at det vil være oprørende, om vedkommende fik adgang til at beholde pengene. Strafansvar vil i praksis heller ikke blive gjort gældende uden for disse tilfælde. Tilsvarende gælder alders- og bopælskravene i § 1, stk. 1.

Den rette afgrænsning i forhold til arbejdskampe kan diskuteres. Fremskridtsgruppen har valgt den udformning, som bedst indpasses i herskende opfattelse, uanset at partiet har et helt andet syn på, hvordan strejker og lockout bør behandles af den danske retsorden (se Folketingstidende 1981-82 (2. samling) tillæg A sp. 1243 f.).

Til § 2, 1. pkt.

1) Samfundets finanser kan ikke år efter år bære, at staten skal punge milliardvis af kroner ud til snesevis af tusinde af mennesker, sådan at de intet må yde til gengæld til fordel for samfundet. I 1988 kommer der nok et betalingsbalanceunderskud på over 15 milliarder kroner. Det betyder, at vi producerer for dette beløb for lidt i forhold til, hvad vi bruger. Det bliver 28. gang i de sidste 29 år, at dansk produktion bliver mindre end dansk forbrug. De 15 milliarder og meget mere til udbetales til arbejdsløshedsunderstøttelse. Disse mange milliarder bidrager til, at staten skal ud at låne kæmpebeløb – eller anderledes udtrykt, at nutidens folketingsflertal vælter de byrder over på vore efterkommere, at de ud over at betale deres egne udgifter også skal klare tilbagebetaling af den gæld, finanslovsparterierne i deres uforstand har stiftet vedrørende vor tids forbrug.

Både efter deres størrelse og deres sammenhæng udtrykker disse forhold en ubalance, som også andre end Steffen Møller bør forstå, at det er piskende nødvendigt at komme væk fra. Det kan alene ske ved, at der i de kommende års Danmark arbejdes meget mere end hidtil.

Et af midlerne er, at det offentlige i det mindste opnår en arbejdsydelse som modydelse for en del af de mange milliarder, som man giver ud.

Også derfor må skatteyderne kræve arbejde for at udbetale disse understøttelser.

2) Den enkelte kommune (jf. § 4) vil hurtigt danne sig et nogenlunde sikkert indtryk af, hvor mange der kan forventes at dukke op hver enkelt dag. Herudfra kan fastsættes mødetider og mødesteder, der bevirker, at det offentlige får arbejdsopgaver udført såsom f.eks. rengøring i offentlige bygninger, biblioteksbogpåladdassætning, pasning af børn (i daginstitutioner), hjemmehjælp, aflastning på særforsorgsinstitutioner,